

mentele relatate în ele puteau fi explicate în mod natural. Minunile din afara cadrului legilor naturii au fost respinse ca fiind imposibile, iar relatările biblice etichetate lapidar drept neadevărate.

În majoritatea cazurilor, evenimentele Bibliei nu vor și nu pot fi înțelese în cadrul legilor naturii. Dumnezeu acționează suveran. El a emis legile naturii, de aceea El nu Se supune lor. Activitatea Lui nu are nicio restricție, deoarece „la Dumnezeu nimic nu este imposibil” (Luca 1:37). Întotdeauna se face voia Sa.

Însăși **creația**, așa cum este ea descrisă în Geneza 1, este prima minune descrisă în Biblie. În lucrarea Sa creatoare de șase zile, Dumnezeu face după ideile și planul Său un cosmos minunat și toate felurile de viață de pe pământ.

Venirea pe pământ a Fiului lui Dumnezeu ca om este o minune extraordinară și un secret divin: Fecioara Maria rămâne însărcinată prin Duhul Sfânt. Astfel Isus vine în lumea noastră ca om, fiind în același timp Fiul lui Dumnezeu și Fiul omului. Prin moartea Sa pe cruce El plătește pentru vina noastră, și astfel devine Garantul nostru pentru viața veșnică.

Învierea lui Isus este un alt eveniment marcant, care nu poate fi explicată prin nicio lege naturală. Orice încercare de explicație pe cale biologică sau medicală eșuează. Învierea este și rămâne lucrarea deosebită a lui Dumnezeu, și ea are loc în afara legilor naturii.

De ce a făcut Isus minuni?

Minunile lui Isus sunt legate indisolubil de predicile Sale. El nu a venit din cer cu un pașaport pe care scria „Fiul lui Dumnezeu”, ci El S-a legitimat ca Trimisul lui Dumnezeu prin autoritatea cuvintelor și lucrărilor Lui. Autoritatea Sa de Creator, Mântuitor și Împărat veșnic este subliniată prin minunile și semnele care L-au însoțit. Ele sunt

partea componentă principală a misiunii și învățării Sale.

După cele amintite până aici, pentru minunile divine se poate formula mai exact definiția **D3**:

D3: Minunile sunt fapte și evenimente surprinzătoare și extraordinare, pe care le face Dumnezeu sau Fiul Său Isus Hristos, majoritatea dintre ele producându-se în afara cadrului legilor naturii.

Contrar celor realizate cu puteri demonice, minunile lui Dumnezeu slujesc:

- **glorificării Lui**
[spre ex. creația (Psalmul 19:2), vindecarea orbului din naștere (Ioan 9:3b)]
- **ca dovadă a dragostei Lui față de noi**
[spre ex. dintr-o stâncă în pustiu izvorăște apă (Exod 17:1-6), un corb îl hrănește pe Ilie (1 Regi 17:6)]
- **la întărirea credinței**
[spre ex. transformarea apei în vin la nunta din Cana Galileii (Ioan 2:11b)] sau
- **la scăparea din necaz**
[spre ex. potolirea furtunii (Marcu 4:39)].

Minunile credinței

Printre cele mai mari minuni din timpul nostru se numără și acceptarea de către oameni a chemării lui Isus, care le asigură viața veșnică. În cazul acesta nu este necesar să fie desființate legile naturii, ci modul vechi de gândire trebuie înlocuit printr-un mod nou. În Fapte 16:23-34 este descris prin exemplul temnicerului transformarea stării

„departe de Dumnezeu”, în starea de credință. La întrebarea lui „**Domnilor, ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?**”, Pavel și Sila îi răspund: „**Crede în Domnul Isus, și vei fi mântuit tu și casa ta!**”

De ce nu spune Pavel «Crede în Dumnezeu?» Cu siguranță că temnicerul ar fi răspuns: «Avem destui zei în Grecia – Zeus, Cronos și Rea, Poseidon, Hades, Apolo, Artemis și Hermes». Însă Pavel îl numește pe Isus cel răstignit și înviat. Mântuirea și viața veșnică pot fi primite numai prin El. La întrebarea temnicerului referitoare la mântuire nu exista decât un singur răspuns, atunci și astăzi: «Isus!» Temnicerul a înțeles, și L-a primit pe Isus ca Mântuitor. Este remarcabil cât i-a trebuit acestui om să se decidă. El a auzit la miezul nopții pentru prima dată despre calea mântuirii. Cred că Pavel și Sila i-au explicat amănunțit despre mântuirea prin Isus Hristos. Dar chiar dacă se presupune că ei au vorbit mai multe ore, el s-a decis în decurs de o zi. Lucrul acesta poate fi o încurajare pentru un cititor care aude Evanghelia pentru prima dată. Pentru a te pocăi nu este nevoie să ascuți 23 sau 168 de predici. Puterea Evangheliei lucrează imediat.

În cazul «minunii credinței» nu trebuie învinse legile naturii. Aproape întotdeauna este greu de învins zidurile voinței noastre, peste care trebuie să sărim:

- zidurile propriei gândiri blocate
- zidurile mândriei și ale propriei justificări
- zidurile inimii împietrite.

Efectul la cel care crede depășește orice înțelegere umană imaginabilă și neimaginabilă. El trece de pe calea pierzării, pe calea mântuirii; și

în aceeași zi devine cetățean al cerului: „**Cetățenia noastră este în ceruri**” (Filipeni 3.20). În aceasta se vede că să ajungi să crezi personal în Isus Hristos, adică să te pocăiești, este cel mai mare lucru care se poate produce în viața noastră. Decide-te chiar astăzi pentru o viață cu Isus Hristos! Prin următoarea rugăciune (ca model) poți accepta această credință salvatoare și rezerva un loc în cer:

„Doamne Isuse, și eu vreau să ajung odată în împărăția cerurilor. Te rog, curăță-mă de orice mândrie și de toate păcatele din viața mea. Eu cred că tu ești Fiul lui Dumnezeu, și că ai venit în chip de om pe pământul acesta. Cred că ai murit pentru mine și ai înviat. Tu ești Mântuitorul meu. Mă încredințez Ție și Te primesc în viața mea. Te rog, vino în viața mea. Te rog, vino în inima mea, fii Domnul vieții mele și conduce-mă până la țelul stabilit de Tine. Amin!”

prof. dr. ing. Werner Gitt

Titlul original: Wunder der Bibel
Pagina de internet a autorului: www.wernergitt.de
Traducere: Johannes Jach

Publisher: Bruderhand-Medien
Am Hofe 2, 29342 Wienhausen, Germany; Telefon: +49 (0) 5149 9891-0, Fax: -19
E-Mail: info@bruderhand.de; Homepage: bruderhand.de

Nr. 126-6 – Rumänisch/Romanian – 4th edition 2021

Minunile Bibliei

Se pot explica minunile Bibliei
cu ajutorul legilor naturii?

Werner Gitt

Minunile Bibliei

În timpul nostru influențat de știință, minunile apar la prima vedere irealiste. În special partea a doua a secolului trecut a adus cunoștințe și succese în știință și tehnică, care au deschis drumuri noi:

- În anul 1938 inventatorul german Konrad Zuse (1910-1195) a construit primul calculator din lume cu aplicații dirijate de programe.
- La 3 decembrie 1967 medicul din Africa de Sud Christiaan Barnard (1922-2001) a făcut primul transplant de inimă reușit.
- La 21 iulie 1969 a pășit pe lună primul om. Astronautul Neil Armstrong a proclamat plin de mândrie: „Un pas mic pentru om, dar un pas uriaș pentru omenire”.
- În 1996 embriologul scoțian Ian Wilmut a făcut prima clonare, oaia Dolly.

Aceste câteva exemple pot crea impresia că posibilitățile omenești sunt practic nelimitate. Datorită credulității științifice, mulți contemporani au probleme când este vorba de Biblie. Ei contraargumentează că în „Cartea cărților” sunt scrise multe lucruri care nu pot fi înțelese, ca spre ex.:

- nașterea din fecioară
- învierea din morți
- orbii văd, paralizații pot merge dintr-odată
- se poruncește soarelui: „Oprește-te, soare!”

Voi analiza fenomenul minunilor și voi răspunde la întrebarea dacă omul modern al secolului al XXI-lea poate să mai creadă așa ceva. Ca prim pas, voi formula inițial ca răspuns pentru minuni o definiție provizorie **D1**:

D1: O minune este ceva surprinzător, care are loc dintr-odată și pe neașteptate, și contrazice observațiile noastre obișnuite.

Dacă minunile sunt neașteptate, ce este atunci așteptat?

Această întrebare ne ajută să facem o deosebire distinctă între minuni (ceva neașteptat) și ne-minuni (ceva așteptat). Toate evenimentele din lumea noastră au loc într-un cadru de constante bine stabilite. Aceste hotărâri neschimbate sunt numite legi naturale sau legile naturii. Din ceea ce se știe, legile naturii sunt constante – ele sunt neschimbate de la stabilirea lor la creație. Ele permit un larg cadru liber pentru nenumărate invenții tehnice, și exclud ca nerealizabile multe procese imaginate de noi.

Ne surprind legile naturii?

Mai putem noi să ne mirăm de efectivitatea legilor naturii? Ele realizează lucruri uriașe! Nu de mult, când am fost în portul Hamburg, am urmărit un vapor care se deplasa încet în rada portului. Imediat mi-am amintit de o lege a naturii care a fost observată deja de Arhimede (287-212 î. H.): „*Un corp scufundat într-un lichid în repaus este împins de jos în sus cu o forță verticală egală numeric cu greutatea lichidului dislocat de acel corp.*”

Suntem conștienți ce lucru deosebit este acesta? Spre ex., dacă se urcă la bord un șobolan, vaporul reacționează imediat, și se mai scufundă puțin în apă, încât apa dislocată corespunde

exact greutateii șobolanului. Dacă am vrea să calculăm cât se scufundă vaporul în apă, nu am putea-o face. Nu cunoaștem forma exactă a vaporului, în unele locuri vopseaua este cojită, și poate o parte din elice este ieșită din apă. Însă trebuie ținut cont de toate aceste aspecte, deoarece ele trebuie incluse în calcul. În realitate lucrul acesta are loc prompt, și anume într-un mod exact. Cine poruncește moleculelor de apă să se dea puțin la o parte, astfel ca vaporul să se scufunde corespunzător greutateii șobolanului?

Legea aceasta nu este valabilă numai pentru un vapor din portul Hamburg, ci pentru toate vapoarele din lume. Ea este valabilă pentru rățușca-jucărie din cadă, dar și pentru o rață adevărată de pe lac sau râu. Datorită formei și structurii incalculabile a penelor, nimeni nu poate calcula cât se scufundă o rață. Cine se îngrijește să calculeze permanent condițiile pentru această lege a naturii, așa de simplu formulată și cu urmări așa de complicate, astfel încât ele să fie împlinite exact, oricând și oriunde? Trebuie să existe cineva care să facă aceste calcule și care apoi să le aplice în cazul legii de mai sus!

Cine se îngrijește de împlinirea legilor naturii?

Există într-adevăr Cineva care Se îngrijește de respectarea legilor naturii. Despre El citim în Biblie, în Coloseni 1:17: „*Și toate se țin prin El*”. Cel care păstrează toată lumea este și Cel care a creat toate lucrurile: „*Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri și pe pământ, cele văzute și cele nevăzute ... Toate au fost făcute prin El și pentru El.*” (Coloseni 1:16). Acest Unul, care este Creatorul tuturor lucrurilor, este și Cel care ține, păstrează toate lucrurile – Isus Hristos! Altfel spus, Isus are puterea supremă asupra tuturor lucrurilor din microcosmos și din macrocosmos.

Creația însăși este un eveniment care nu a avut loc cu ajutorul legilor naturii. Aici Dumnezeu a creat totul prin atotputernicia Cuvântului Său, puterea și înțelepciunea Sa. El nu a avut nevoie de nicio lege naturală. Astfel că legile naturii nu sunt cauza, ci numai rezultatul creației. Toate legile naturii și-au „început activitatea” după terminarea creației, astfel încât toate procesele care au loc în natură se desfășoară conform acestor legi. Isus este Garantul că ele sunt împlinite întotdeauna și pretutindeni. Pentru aceasta El nu are nevoie de calculator sau de alte mijloace ajutătoare. Este suficient cuvântul puterii Lui. De aceea în Evrei 1:3 se spune că El „... **ține toate lucrurile cu cuvântul puterii Lui.**” Această activitate de păstrare a lui Isus este exprimată din punct de vedere științific prin legile naturii. În totalitatea lor, legile naturii formează un cadru fix, în care se desfășoară toate procesele din lumea aceasta.

Se mai fac minuni?

Practic, legile naturii îndeplinesc funcția de „Înalta Curte de Casație și Justiție”, care decide dacă în lumea noastră este permis sau nu un proces. Deși noi oamenii nu putem copia majoritatea proceselor complexe și minunate din creația noastră (spre ex., modul de funcționare a creierului, dezvoltarea embrionară), totuși ele nu lezează nicio lege a naturii. Deoarece procesele acestea au loc conform așteptărilor noastre, cele mai complexe și neînțelese lucruri din lumea noastră nu sunt clasificate drept minuni. Conform acestor rațiuni referitoare la minuni, alături de definiția **D1** se poate formula definiția **D2**:

D2: Minunile sunt acele evenimente în timp și spațiu care au loc în afara cadrului legilor naturii noastre.

Noi oamenii nu putem face nimic prin care să desființăm legile naturii. De aceea oamenii nu pot face minuni. Biblia relatează de nenumărate situații în care Dumnezeu sau Isus au făcut minuni, spre ex.:

- Trecerea poporului Israel prin Marea Roșie (Exod 14:16-22)
- Ziua lungă din timpul lui Iosua (Iosua 10:12-14)
- Potolirea furtunii (Marcu 4:35-41)
- Isus merge pe mare (Ioan 6:16-21)
- Vindecarea orbului din naștere (Ioan 9:1-7)
- Hrănirea celor 5000 (Ioan 6:1-14)
- Învierea lui Lazăr (Ioan 11:32-45).

Precizare: Când totuși oamenii pot să facă lucruri care sunt în afara cadrului legilor naturii, atunci ei acționează prin alte puteri. Fie ei sunt

- ucenicii lui Isus, care au fost împuterniciți de Domnul lor [spre ex., Petru merge pe apă (Matei 14:29), Petru vindecă în Numele lui Isus pe cel paralizat care era la ușa templului (Fapte 3:1-9)], sau ei sunt
- vrăjitorii și guru, care sunt dirijați de puteri demonice [spre ex. vrăjitorii de la curtea lui faraon (Exod 7:11-12)].

Se pot explica minunile biblice cu ajutorul legilor naturii?

Dumnezeu poate acționa în cadrul legilor naturii, dar de regulă în afara lor. În Iacov 5:17-18 se relatează despre Ilie, prin rugăciunea căruia a fost oprită ploaia 3½ ani, iar după o altă rugăciune a început imediat să plouă. Dumnezeu a acționat și s-a împlinit voia Sa. Însă din punctul de vedere al unui meteorolog, aici nu este încălcată nicio lege a naturii.

În epoca iluminismului au fost căutate toate textele biblice, spre a se constata dacă eveni-